

**Besluit van de Raad van het BIPT van 1 september 2026
betreffende
de niet-naleving door Postalia Belgium van de
kennisgevingsplicht voor pakketdistributiediensten**

Niet-vertrouwelijke versie

INHOUDSOPGAVE

1.	Onderwerp	3
2.	Juridische basis	4
3.	Procedure	7
4.	Grief	8
4.1.	Niet-kennisgeving van pakketdistributiediensten	8
4.1.1.	<i>Wettelijk kader</i>	8
4.1.2.	<i>Relevante definities</i>	10
4.1.3.	<i>Postalia is een aanbieder van een pakketdistributiedienst</i>	11
4.1.4.	<i>Opmerkingen van Postalia en reactie van het BIPT</i>	12
4.2.	Conclusie van het BIPT	16
5.	Opleggen van een boete	16
5.1.	Noodzaak om een boete op te leggen	16
5.1.1.	<i>Standpunt van het BIPT in het ontwerpbesluit</i>	16
5.1.2.	<i>Schriftelijke en mondelinge opmerkingen van Postalia</i>	16
5.2.	Berekening van het bedrag van de boete	17
5.2.1.	<i>Principes en maximaal bedrag</i>	17
5.2.2.	<i>Omzet op de betrokken markt</i>	17
5.2.2.1.	Standpunt van het BIPT	17
5.2.3.	<i>Duur van de overtreding</i>	18
5.2.3.1.	Standpunt van het BIPT in het ontwerpbesluit	18
5.2.4.	<i>De ernst van de inbreuk</i>	18
5.2.4.1.	Standpunt van het BIPT in het ontwerpbesluit	18
5.2.4.2.	Schriftelijke en mondelinge opmerkingen van Postalia en reactie van het BIPT	19
5.2.5.	<i>Conclusie betreffende de berekening van het basisbedrag van de boete</i>	20
5.3.	Verzwarende en verzachtende omstandigheden	20
6.	Besluit	21
7.	Beroepsmogelijkheden	21

1. Onderwerp

1. Artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten (hierna: "de Postwet") verplicht alle aanbieders van een pakketdistributiedienst in België een kennisgeving aan het BIPT te verrichten alvorens te starten met het aanbieden van deze activiteiten. De nadere regels voor deze kennisgeving zijn bepaald in het besluit van de Raad van het BIPT van 16 april 2024 tot vaststelling van de nadere regels voor de kennisgeving in uitvoering van artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten (hierna: "het besluit van 16 april 2024").
2. Het BIPT houdt toezicht op de naleving van artikel 6/1 van de Postwet en van het besluit van 16 april 2024 en is derhalve bevoegd maatregelen op te leggen indien deze verplichting(en) miskend worden.
3. POSTALIA BELGIUM (ondernemingsnummer 0463.006.734, hierna: "Postalia") is een aanbieder van een pakketdistributiedienst in België. Postalia heeft geen kennisgeving van deze diensten bij het BIPT verricht. Postalia schendt aldus artikel 6/1 van de Postwet. Om die reden legt het BIPT Postalia een boete op van 9.840 euro.

2. Juridische basis

4. Artikel 14, § 1, 3°, c), van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector (hierna: "de wet met betrekking tot het statuut van het BIPT") geeft het BIPT de taak op de naleving van de Postwet toe te zien met uitzondering van de artikelen 3, § 2, vijfde lid, 5, §1, 5/2, 5/3, 5/4, 5/5 en 10/1. Postalia schendt artikel 6/1 van de Postwet.
5. Dit besluit wordt genomen op grond van artikel 21 van de wet met betrekking tot het statuut van het BIPT, dat als volgt luidt:

"Art. 21 § 1. Indien de Raad over een reeks aanwijzingen beschikt die zouden kunnen wijzen op een inbreuk van de wetgeving of reglementering waarvan de naleving door het Instituut wordt gecontroleerd, van een besluit van het Instituut genomen ter uitvoering van die wetgeving of reglementering of van een beslissing bedoeld in artikel 105, § 6, eerste lid, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, deelt hij in voorkomend geval zijn grieven mee aan de betrokkene, alsook de beoogde maatregelen bedoeld in paragraaf 5 die toegepast zullen worden, indien de inbreuk bevestigd wordt. De aldus vastgestelde sancties zijn passend, doeltreffend, evenredig en ontmoedigend.

§ 2. De Raad stelt de termijn vast waarover de betrokkene beschikt om het dossier te raadplegen en zijn schriftelijke opmerkingen voor te leggen. Deze termijn mag niet korter zijn dan tien werkdagen.

§ 3. De betrokkene wordt uitgenodigd om te verschijnen op de datum die door de Raad wordt vastgesteld en per aangetekende brief wordt meegedeeld. Hij mag zich laten vertegenwoordigen door de raadsman van zijn keuze.

§ 4. De Raad kan elke persoon horen die een nuttige bijdrage kan leveren tot zijn informatie, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de betrokkene.

§ 5. Indien de Raad een inbreuk constateert, kan hij in een of meer besluiten, een of meer van de volgende maatregelen aannemen:

1° het bevel om een einde te maken aan de inbreuk, ofwel onmiddellijk, ofwel binnen een redelijke termijn die hij bepaalt, voor zover nog geen einde werd gemaakt aan deze inbreuk; het Instituut neemt daartoe gepaste en evenredige maatregelen om te garanderen dat deze voorwaarden in acht worden genomen;

1°/1 voorschriften in verband met de manier waarop de inbreuk ongedaan moet worden gemaakt;

1°/2 in het kader van de digitaledienstenverordening, de door de aanbieder van een tussenhandeldienst voorgestelde beloften aanvaarden en ze bindend maken;

2° de betaling binnen de termijn bepaald door de Raad van een administratieve boete die aan de Schatkist toekomt ten bedrage van maximaal 5 000 euro voor natuurlijke personen en van maximaal 5 % van de geconsolideerde omzet van de overtreder, vóór belastingen en

exclusief btw, gedurende het jongste volledige boekjaar in de sector voor elektronische communicatie of voor postdiensten in België of, indien de overtreder geen activiteiten ontwikkelt waarmee een omzet wordt behaald, ten bedrage van maximaal 1 000 000 euro voor rechtspersonen. Voor de inbreuken op hoofdstuk 2 van de wet van 5 mei 2017 betreffende de audiovisuele mediadiensten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad bedraagt de administratieve boete maximaal 5 % van de geconsolideerde omzet die de overtreder, vóór belastingen en exclusief btw, gedurende het jongste volledige boekjaar in de sector in kwestie heeft behaald, beperkt tot 125 000 euro. Wat de inbreuken op de digitaledienstenverordening betreft, is het maximumbedrag van de administratieve boete het in artikel 52, lid 3, van die verordening bedoelde bedrag;

2°/1 teneinde een of meer van zijn besluiten te doen naleven, de betaling binnen de termijn bepaald door de Raad van een dwangsom die aan de Schatkist toekomt ten bedrage van maximaal 500 euro per dag vertraging voor natuurlijke personen en van 5 % van de dagomzet per dag vertraging euro voor rechtspersonen. De dwangsom is verschuldigd vanaf de datum vastgesteld door de Raad in zijn besluit. Wat de inbreuken op de digitaledienstenverordening betreft, is het maximumbedrag van de dwangsom het in artikel 52, lid 4, van die verordening bedoelde bedrag;

3° het bevel om de levering van een dienst of dienstenpakket die bij voortzetting zou leiden tot een aanzienlijke verstoring van de mededinging, te staken of op te schorten zolang de toegangsverplichtingen die na een marktanalyse uitgevoerd overeenkomstig de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie zijn opgelegd, niet worden nageleefd op de wijze bepaald door de Raad of in de wet van 5 mei 2017 betreffende de audiovisuele mediadiensten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

De dagomzet bedoeld in het eerste lid, 2°/1, is de totale geconsolideerde jaaromzet vóór belastingen en exclusief btw, behaald in België, in de sector voor elektronische communicatie of voor postdiensten gedurende het jongste volledige boekjaar gedeeld door 365.

Bij gebrek aan gegevens over de [in het eerste lid, 2° en 2°/1], bedoelde omzet, kan het Instituut een omzet bepalen op basis van gegevens verkregen van derden of op basis van de omzet van een vergelijkbare persoon.

§ 5/1. De in paragraaf 5, eerste lid, 2° en 2/1°, bedoelde boetes en dwangsommen zijn niet fiscaal aftrekbaar.

§ 5/2. In afwijking van paragraaf 5, indien de Raad het bestaan vaststelt van een inbreuk op de bepalingen bedoeld in artikel 18 van Verordening (EU) 2021/784 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2021 inzake het tegengaan van de verspreiding van terroristische online-inhoud door de aanbieder van de hostingdienst, kan hij, in een of meerdere beslissingen, een of meerdere van de volgende maatregelen nemen:

1° het bevel om een einde te maken aan de inbreuk, ofwel onmiddellijk, ofwel binnen een redelijke termijn die hij bepaalt, voor zover nog geen einde werd gemaakt aan deze inbreuk;

2° de betaling binnen de termijn bepaald door de Raad van een dwangsom ten bedrage van maximaal vier procent van de gemiddelde dagelijkse wereldwijde omzet van de aanbieder van de hostingdiensten;

3° de betaling binnen de termijn bepaald door de Raad van een administratieve boete die aan de Schatkist toekomt ten bedrage van maximaal vier procent van de jaarlijkse wereldwijde omzet van de desbetreffende aanbieder van de hostingdiensten.

De omzet bedoeld in het eerste lid, 2° en 3°, is het door een onderneming gegenereerde bedrag in de zin van artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen.

§ 6. Indien de overeenkomstig paragraaf 5 genomen maatregelen niet hebben geleid tot de stopzetting van de inbreuk, kan de Raad, na het volgen van de procedure bepaald in de paragrafen 1 tot 5, een administratieve boete [of een dwangsom opleggen waarvan het bedrag of het percentage maximaal het dubbele is van het bedrag of het percentage vermeld in paragraaf 5, eerste lid, 2° en 2° /1.

§ 7. Indien de maatregelen die overeenkomstig paragraaf 5 worden genomen, de inbreuk niet hebben kunnen verhelpen en als het gaat om een ernstige of herhaalde inbreuk kan de Raad bovendien:

1° de toegekende gebruiksrechten, waarvan de voorwaarden niet nageleefd werden, opschorten of intrekken of

2° de volledige of gedeeltelijke opschorting bevelen van de exploitatie van het netwerk of van de levering van de betrokken dienst, alsook van het te koop aanbieden of het gebruik van alle betreffende diensten of producten.

§ 7/1. Het Instituut voorziet enkel in sancties in het kader van de in artikel 49/2 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie beoogde procedure wanneer een onderneming of een overheid, welbewust of door een ernstige nalatigheid, misleidende, foutieve of onvolledige informatie verstrekt.

Bij de bepaling van het bedrag van de boetes of dwangsommen opgelegd aan een onderneming of aan een overheid met toepassing van het eerste lid houdt het Instituut onder andere rekening met de negatieve impact van het gedrag van de onderneming of overheid op de concurrentie en in het bijzonder of, in tegenstelling tot de oorspronkelijk meegedeelde informatie of bij elke update van deze informatie, de onderneming of overheid ofwel een netwerk heeft uitgerold of een netwerk heeft uitgebreid of geüpgraded, ofwel geen netwerk heeft uitgerold en geen objectieve rechtvaardiging heeft verstrekt voor deze planwijziging.

§ 7/2. De paragrafen 6 tot 7/1 zijn niet van toepassing in geval van inbreuk op de digitaledienstenverordening.

§ 7/3. Wat betreft artikel 51, lid 3, eerste alinea, b), van de digitaledienstenverordening, maakt het Instituut de zaak aanhangig bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in kort geding om de in dit artikel bedoelde beperking te doen bevelen.

§ 8. Ieder besluit dat overeenkomstig dit artikel wordt genomen wordt onverwijld aan de betrokkene en aan de minister meegedeeld en bekendgemaakt op de website van het Instituut. De kennisgeving aan de betrokkene gebeurt via aangetekende brief.

Het besluit vermeldt de redelijke termijn waarbinnen de betrokkene aan de opgelegde maatregel of maatregelen dient te voldoen."

3. Procedure

6. De procedure die gevolgd werd is als volgt:

- 6.1. Op 8 april 2025 heeft het BIPT een brief toegestuurd om Postalia te herinneren aan de toepasselijke wetgeving en de verplichtingen hiervan;
- 6.2. Op 30 oktober 2025 heeft het BIPT een tweede herinneringsbrief toegestuurd om Postalia nogmaals te herinneren aan de verplichtingen;
- 6.3. Op 11 februari 2026 heeft het BIPT aan Postalia het ontwerpbesluit toegestuurd (hierna: "het ontwerpbesluit");
- 6.4. Op 20 februari 2026 heeft Postalia haar kennisgeving afgerond en is sindsdien zichtbaar in de lijst van aangemelde ondernemingen.
- 6.5. In een brief van 11 maart 2026 heeft Postalia gereageerd op het ontwerpbesluit van 11 februari 2026 (hierna: "de schriftelijke opmerkingen van Postalia van 11 maart 2026");
- 6.6. Op 1 april 2026 is Postalia gehoord door de Raad van het BIPT.
- 6.7. Op 7 april en 18 mei 2026 heeft het BIPT een verzoek tot informatie gezonden aan Postalia.
- 6.8. Op 8 mei, 11 mei en 27 mei 2026 heeft Postalia geantwoord op het verzoek tot informatie.

4. Grief

4.1. Niet-kennisgeving van pakketdistributiediensten

4.1.1. Wettelijk kader

7. Artikel 6/1 van de Postwet werd ingevoegd door artikel 11 van de wet van 17 december 2023 houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van postpakketbezorgers (hierna "de wet van 17 december 2023"). Overeenkomstig artikel 22 van de wet van 17 december 2023 trad artikel 6/1 van de Postwet in werking op 1 mei 2024.

8. Artikel 6/1 van de Postwet schrijft het volgende voor:

"§ 1. Het aanbieden van een pakketdistributiedienst in België kan pas aangevat worden na een kennisgeving van de volgende elementen aan het Instituut, overeenkomstig de door het Instituut bepaalde voorwaarden:

1° de naam en het ondernemingsnummer van de aanbieder van postdiensten;

2° een contactpersoon en diens contactgegevens;

3° de datum waarop de activiteiten vermoedelijk van start gaan.

§ 2. De aanbieders van postdiensten die in toepassing van artikel III.16, § 1, 6°, van het Wetboek van economisch recht in de Kruispuntbank van Ondernemingen dienen te worden ingeschreven, delen hiertoe de gegevens bedoeld in artikel III.18 van het Wetboek van economisch recht mee aan het Instituut.

§ 3. Zijn gevoegd bij de kennisgeving bedoeld in paragraaf 1, de volgende documenten:

1° indien de aanbieder van postdiensten houder is van een geldige nationale of communautaire vergunning voor goederenvervoer over de weg overeenkomstig Verordening nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad een afschrift, een afschrift van deze vergunning;
2° het bewijs van betaling van de retributie verschuldigd voor de kennisgeving.

§ 4. Het Instituut controleert of de in paragraaf 1 bedoelde kennisgeving conform de bepalingen van §§ 1, 2 en 3 is gebeurd. Indien dit niet het geval is, vraagt het Instituut onverwijld aan de onderneming die de kennisgeving gedaan heeft om de ontbrekende gegevens aan te vullen.

Binnen een week na ontvangst van de volledige kennisgeving levert het Instituut een standaardverklaring af aan de aanbieder van postdiensten waarin wordt bevestigd dat hij deze kennisgeving heeft verricht.

Deze standaardverklaring doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van het Instituut om te beschouwen dat de betreffende aanbieder van postdiensten een kennisgeving heeft verricht, zonder daartoe verplicht te zijn.

§ 5. Iedere aanbieder van postdiensten die onderworpen is aan de in paragraaf 1 bedoelde kennisgevingsplicht, brengt het Instituut op de hoogte van:

1° iedere wijziging aan de elementen vermeld in paragrafen 1 en 2;

2° de voorziene stopzetting van zijn activiteiten inzake het aanbieden van postdiensten in verband met pakketbezorging.

De melding bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt onverwijld gedaan en in elk geval binnen een termijn van 14 dagen te rekenen van de dag waarop de wijziging zich heeft voorgedaan. De melding bedoeld in het eerste lid, 2°, wordt gedaan uiterlijk op de dag van de daadwerkelijke stopzetting van de betrokken activiteiten.

§ 6. Overeenkomstig de modaliteiten die hij bepaalt, publiceert en beheert het Instituut een lijst van de aanbieders van postdiensten die een kennisgeving hebben gedaan overeenkomstig paragraaf 1.

Het Instituut verwijderd van die lijst de aanbieders van postdiensten die hun activiteit hebben stopgezet.

Het Instituut vermeldt in die lijst het bestaan van een definitieve administratieve of van een rechterlijke beslissing bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, waarvan het kennis heeft.

Deze vermelding wordt verwijderd na een periode van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van de definitieve administratieve of rechterlijke beslissing.

Indien het Instituut krachtens artikel 21, § 7, 2°, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector een volledige of gedeeltelijke schorsing van de activiteiten van de aanbieder van postdiensten oplegt, wordt dit onmiddellijk vermeld in de lijst, met vermelding van de datum van aanvang en de duur van de opschorting.

Bij elke wijziging in de lijst informeert het Instituut de aangemelde aanbieders hierover individueel.

§ 7. De persoonsgegevens die aan het Instituut worden meegedeeld op basis van dit artikel worden hem voor contactdoeleinden doorgestuurd. Die gegevens worden niet meer bewaard zodra de betrokken persoon geen contactopdracht meer uitvoert."

9. De uitvoeringsmodaliteiten van artikel 6/1 van de Postwet worden bepaald in het besluit van 16 april 2024 van het BIPT.

10. Uit artikel 6/1, lid 1 §1 van de Postwet blijkt dat de verplichte kennisgeving bij het BIPT geldt voor alle aanbieders van "pakketdistributiediensten" in België, alvorens te starten met de activiteiten.

4.1.2. Relevante definities

11. De **pakketdistributiedienst** bestaat uit de "distributie" van "pakketten" in de zin van de Postwet.

Dit wordt bevestigd door de memorie van toelichting bij de wet van 17 december 2023 (die artikel 6/1 van de Postwet invoegt), die verduidelijkt dat de wet van toepassing is op "*de distributie van pakketten in de zin van de postale wetgeving (in de omgangstaal ook bekend onder de naam "last mile")*".¹

12. **Distributie** wordt gedefinieerd als het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van *postzendingen* aan de geadresseerden.²

Hierbij worden bedoeld de voorbereiding van de ronde, de plaatsing ervan in het voertuig, het transport ervan en de afgifte ervan op het aangegeven adres.³ Het begrip distributiecentra moet worden opgevat als de plaats waar de pakketten worden gesorteerd voordat ze naar de ontvangers worden verzonden.⁴

13. Een **postpakket** of **pakket** is een *postzending* die goederen met of zonder handelswaarde bevat, anders dan brievenpost, met een gewicht van ten hoogste 31,5 kg.⁵

14. **Postzendingen** zijn *geadresseerde zendingen* in de definitieve vorm waarin zij door de aanbieder van postdiensten moet worden vervoerd en waarvan het gewicht niet hoger is dan 31,5 kg.⁶

15. Een **adres, zoals bedoeld in een geadresseerde zending**, is een geheel van gegevens die de aanbieder van postdiensten in staat stelt de plaats van distributie vast te stellen en die minstens het huisnummer, de straatnaam en de naam van de gemeente bevatten of een door de betrokken aanbieder van postdiensten aanvaarde andere vermelding of informatie die hem op een ondubbelzinnige manier in staat stelt minstens het huisnummer, de straatnaam en de naam van de gemeente te bepalen.⁷

Gelijkgesteld is elke code (zoals niet-limitatief, QR-, streepjes, bestelcodes) waar de plaats van bestelling kan worden vastgesteld, ongeacht hoe of waar het adres wordt gematerialiseerd.⁸ De memorie van toelichting van de wet van 17 december 2023

¹ Memorie van toelichting bij Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers, KAMER, 2022/2023, 11 juli 2023, nr. 55 3480/001, p. 16.

² Art. 2, 6°, van de Postwet.

³ Memorie van toelichting bij Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers, KAMER, 2022/2023, 11 juli 2023, nr. 55 3480/001, p. 4.

⁴ Besluit van de Raad van het BIPT van 16 april 2024 tot vaststelling van de nadere regels voor de kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten.

⁵ Art. 2, 28° van de Postwet.

⁶ Art. 2, 7° van de Postwet.

⁷ Art. 2, 19°, van de Postwet.

⁸ ERGP (European Regulators Group for Postal Services), Report on Postal Definitions, 2020, p. 32.

verduidelijkt: “het geheel van gegevens waar artikel 2, 19° van de Postwet naar verwijst omvat elke code die het mogelijk maakt om de distributielocatie aan te wijzen, ongeacht de manier en de plaats waar het adres is gematerialiseerd”.⁹

16. **Postdiensten** worden omschreven als diensten die bestaan in het ophalen, het sorteren, het vervoeren en de *distributie van postzendingen*,¹⁰ met uitzondering van de postdiensten aangeboden door de natuurlijke persoon of rechtspersoon van wie de post afkomstig is.¹¹

De uitzondering zorgt ervoor dat zogenaamde “zelfbezorging” is uitgesloten van het toepassingsgebied van de Postwet. Elk van deze elementen dienen los van de andere te worden bekeken.¹² Een onderneming die een of meer postdiensten aanbiedt, wordt beschouwd als aanbieder van postdiensten.¹³ Enkel het zuiver vervoer wordt hiervan uitgesloten.¹⁴

Hieruit volgt dat onder meer de pakketdistributiedienst een postdienst is. Pakketten zijn immers *postzendingen*, en *distributie van postzendingen* is één van de mogelijke postdiensten.

17. Een **opdrachtgever**¹⁵ is elke aanbieder van postdiensten die een andere aanbieder van postdiensten de opdracht geeft, al dan niet tegen betaling, postdiensten te verrichten of te laten verrichten.¹⁶
18. Een **onderaannemer**¹⁷ is iedere aanbieder van postdiensten die één of meerdere postdiensten rechtstreeks of onrechtstreeks uitvoert voor een of verscheidene andere aanbieders van postdiensten, in welk stadium dan ook.¹⁸

4.1.3. Postalia is een aanbieder van een pakketdistributiedienst

19. Postalia is een aanbieder van pakketdistributiediensten in de zin van artikel 6/1 van de Postwet.
20. Postalia biedt zogenaamde “last-mile” distributiediensten aan van pakketten via haar commercieel merk Easypost.

⁹ Memorie van toelichting bij Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers, KAMER, 2022/2023, 11 juli 2023, nr. 55 3480/001, p.19.

¹⁰ Memorie van toelichting bij Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers, KAMER, 2022/2023, 11 juli 2023, nr. 55 3480/001, p.19.; HvJ 31 mei 2018, C-259/16, ‘Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra)’.

¹¹ Art. 2, 1°, van de Postwet.

¹² HvJ 31 mei 2018, C-259/16, ‘Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra)’.

¹³ HvJ 31 mei 2018, C-259/16, ‘Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra)’, para 31.

¹⁴ *Ibid.*

¹⁵ Opdrachtgevers dienen zich te notifiëren op belparcel.

¹⁶ Art. 2, 33°, van de Postwet.

¹⁷ Onderaannemers dienen zich te notifiëren op belparcel.

¹⁸ Art. 2, 29°, van de Postwet.

"EasyPost" betekent de NV Postalia Belgium met zetel te 7700 Moeskroen, Drève Gustave Fache 1, en met ondernemingsnummer 0463.006.734, handeldrijvend onder de naam 'EasyPost', als franchisenemer en licentiehouder van het EasyPost-Postal-Business concept.

21. De keten die Postalia aanbiedt – het ophalen van pakketten bij klanten, het transporteren ervan, en de afgifte aan geadresseerde eindontvangers via onderaannemers – voldoet aan alle voorwaarden voor de kwalificatie van een pakketdistributiedienst, zoals bedoeld in artikel 6/1 van de Postwet. De pakketten die Postalia laat bezorgen, zijn postzendingen die goederen bevatten met of zonder handelswaarde, maximaal 31,5 kg wegen, verpakt en geadresseerd zijn aan een bestemming in België.
22. Specifiek biedt Postalia pakketdistributie aan via opdrachtgeving aan haar onderaannemers, zoals aangegeven op hun website:

23. Postalia organiseert het netwerk van onderaannemers die deze diensten uitvoeren, en bepaalt daarbij essentiële elementen van de dienstverlening. Zij beschikt dus over organisatorische en coördinerende controle over het pakketdistributieproces.
24. Postalia is derhalve een aanbieder van een pakketdistributiedienst in België.

4.1.4. Opmerkingen van Postalia en reactie van het BIPT

25. **Postalia** betwist dat zij een aanbieder van een pakketdistributiedienst is in de zin van artikel 6/1 van de Postwet. Volgens Postalia beperkt haar activiteit zich tot het ophalen van pakketten bij klanten (first-mile), het frankeren ervan en de afgifte aan bpost door de onderaannemers van Postalia. De verdere distributie naar de eindbestemming ("last-mile") zou vervolgens volledig door bpost worden uitgevoerd. Postalia haalt aan dat het feit dat EasyPost (merk van Postalia) organisatorische en coördinerende controle uitvoert over het ophalen, frankeren en afleveren aan bpost geen criterium is aan de hand waarvan zij zou kunnen worden beschouwd als een pakketdistributiedienst. Volgens Postalia is de fysieke uitvoering van de last-milebezorging een noodzakelijke voorwaarde om als

aanbieder van een pakketdistributiedienst te kunnen worden gekwalificeerd. Hieruit leidt zij af dat uitsluitend bpost, als onderneming die de fysieke last-milebezorging verricht, binnen deze distributieketen als aanbieder van een pakketdistributiedienst kan worden beschouwd. Postalia besluit daaruit dat zij zelf geen "distributie" verricht in de zin van artikel 2, 6°, van de Postwet¹⁹ en bijgevolg niet onderworpen is aan de kennisgevingsplicht van artikel 6/1 van de Postwet.

26. Het **BIPT** kan deze redenering niet volgen. De argumentatie van Postalia berust op een onjuiste lezing van de Postwet en van de parlementaire voorbereiding. De memorie van toelichting verduidelijkt dat het toepassingsgebied van de Postwet wordt afgebakend aan de hand van drie cumulatieve voorwaarden, namelijk (i) het moet gaan om een postpakket, (ii) het moet gaan om een postdienst en (iii) de uitzondering inzake zelfbezorging mag niet van toepassing zijn. In het onderhavige dossier staat uitsluitend de vraag ter discussie of Postalia een pakketdistributiedienst aanbiedt in de zin van artikel 6/1 van de Postwet.²⁰
27. Het BIPT stelt vooreerst vast dat tussen partijen niet ter discussie staat dat Postalia postdiensten verricht. De memorie van toelichting verduidelijkt, onder verwijzing naar het arrest *Confetra* (HvJ 31 mei 2018, C-259/16), dat een onderneming die één of meer postdiensten aanbiedt, reeds als aanbieder van postdiensten moet worden beschouwd, voor zover haar activiteit niet beperkt blijft tot louter vervoer. Het aanbieden van slechts één bestanddeel van de postdienst, zoals ophaling of sortering, volstaat reeds om als aanbieder van postdiensten in de zin van de Postwet te worden aangemerkt.
28. Het geschil beperkt zich bijgevolg niet tot de vraag of Postalia een aanbieder van postdiensten is, maar tot de vraag of de door haar aangeboden dienst tevens kwalificeert als een pakketdistributiedienst waarop artikel 6/1 van de Postwet van toepassing is.
29. De memorie van toelichting verduidelijkt uitdrukkelijk dat ondernemingen die "pakketten leveren **of** aanbieden om pakketten te leveren voor rekening van derden" aan dezelfde regels van postale regulering moeten worden onderworpen als de klassieke aanbieders van postdiensten.²¹ De wetgever onderscheidt aldus uitdrukkelijk het leveren van pakketten van het aanbieden om pakketten te leveren voor rekening van derden. Daaruit blijkt dat de parlementaire voorbereiding niet uitsluitend het oog heeft op de onderneming die de fysieke distributie zelf uitvoert, maar eveneens op de onderneming die deze distributiedienst commercieel aanbiedt. Hieruit volgt dat een onderneming zich niet aan de kennisgevingsplicht van artikel 6/1 kan onttrekken door de fysieke uitvoering van (een deel van) de distributieketen aan een derde of een onderaannemer toe te vertrouwen.
30. Artikel 6/1 van de Postwet legt de kennisgevingsplicht immers op aan degene die een pakketdistributiedienst aanbiedt. De wetgever heeft bewust gekozen voor het begrip "aanbieden" en niet voor begrippen zoals "zelf uitvoeren" of "persoonlijk verrichten". De hoedanigheid van aanbieder moet derhalve worden beoordeeld aan de hand van de contractuele en economische positie die een onderneming inneemt ten aanzien van haar

¹⁹ Art. 2, 6° van de Postwet luidt: distributie: het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van postzendingen.

²⁰ Memorie van toelichting bij Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers, Kamer, 11 juli 2023, nr. 55 3480/001.

²¹ Memorie van toelichting bij Wetsontwerp houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers, Kamer, 11 juli 2023, nr. 55 3480/001, p. 21, punt 4.3, (ii), §4.

klanten en niet uitsluitend aan de hand van de vraag welke onderneming iedere operationele handeling van de distributieketen verricht.

31. Uit de feitelijke elementen van het dossier, zoals hieronder verder uiteengezet, blijkt dat Postalia tegenover haar klanten optreedt als de contractuele aanbieder van de pakketdistributiedienst. De klanten sluiten uitsluitend een overeenkomst met Postalia. Zij hebben geen contractuele relatie met bpost. De dienstverlening wordt gefactureerd door Postalia en klachten met betrekking tot de uitlevering van pakketten dienen in eerste lijn tot Postalia te worden gericht, ook wanneer de fysieke uitlevering gebeurt door bpost of een andere onderaannemer.²² Postalia bepaalt bovendien zelf welke onderaannemer wordt ingeschakeld voor de uitvoering van (een deel van) de distributieketen. Dat Postalia zich voor de feitelijke uitvoering van een gedeelte van deze keten beroept op bpost of andere onderaannemers doet geen afbreuk aan haar hoedanigheid van aanbieder van de pakketdistributiedienst.
32. Deze werkwijze wordt bevestigd door de eigen algemene voorwaarden van EasyPost. Daarin definieert EasyPost "Postverwerking" of "EasyPost Classic" als: *"de verwerking van post door EasyPost in opdracht van de Opdrachtgever, met inbegrip van postophaling, wegen, sorteren, labelen, onder omslag steken en frankeren, interne koerierdiensten, de afgifte aan de Aanbieder van Universele Postdiensten of andere ingeschakelde Aanbieders van Postdiensten, en/of de rechtstreekse uitreiking aan de geadresseerde door EasyPost."* Daarnaast omschrijft EasyPost: *"EasyPost is gerechtigd om voor de uitvoering van (een deel van) bepaalde Diensten een beroep te doen op Aanbieders van Postdiensten, Derden, onderaannemers en/of andere externe leveranciers of dienstverleners, zonder de Opdrachtgever daarvan vooraf op de hoogte te stellen of zonder dat EasyPost daarvoor toestemming aan de Opdrachtgever zou moeten vragen (onverminderd de geldende Wetgeving inzake gegevensbescherming (met inbegrip van de AVG) en het Addendum inzake gegevensverwerking wat betreft subverwerkers)."*²³
33. Uit deze contractuele bepalingen blijkt dat EasyPost zich tegenover haar klanten niet beperkt tot de organisatie van een eerste logistieke schakel (first-mile), maar zich verbindt tot het aanbieden van een geïntegreerde post- en distributiedienst. EasyPost behoudt daarbij de vrijheid om de uitvoering geheel of gedeeltelijk toe te vertrouwen aan andere aanbieders van postdiensten of om bepaalde onderdelen zelf uit te voeren.²⁴ De contractuele verbintenis wordt derhalve door EasyPost aangegaan, ongeacht de wijze waarop zij de uitvoering organiseert. Dit bevestigt dat de rol van Postalia niet beperkt is tot een loutere "first-mile"-activiteit, maar dat zij zich contractueel en commercieel positioneert als aanbieder van distributiediensten richting de eindbestemming.
34. Daarnaast blijkt uit het door Postalia overgemaakte contract met bpost dat Postalia Belgium optreedt als zakelijke klant ("B2B-klant") van bpost, waarbij bpost wordt ingeschakeld voor een deel van de operationele uitvoering van de distributieketen. Bpost verricht haar prestaties uitsluitend in uitvoering van haar contractuele relatie met Postalia Belgium en niet op grond van een overeenkomst met de eindklant. De klant heeft geen enkele contractuele relatie met bpost. Het feit dat bpost de universele dienstverlener is, is in dit verband niet relevant. Overeenkomstig de algemene voorwaarden van EasyPost, evenals

²² Art. 3 §1, 2° van de Postwet; Art. 43 ter, §4 van de Wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

²³ EasyPost, Algemene voorwaarden EasyPost, versie 6 van 22 oktober 2024, p. 2. (geraadpleegd op 10 april 2026).

²⁴ *Ibid.*

de toepasselijke wettelijke bepalingen inzake klachtenbehandeling in de postsector²⁵, dient de klant zich bovendien in eerste lijn tot Postalia/EasyPost te wenden voor elke klacht met betrekking tot de uitvoering van de dienst, met inbegrip van klachten over de uitlevering van het pakket door onderaannemers of door bpost. De contractuele en operationele verantwoordelijkheid ten aanzien van de klant blijft dus bij Postalia berusten, ook wanneer een deel van de uitvoering door een derde wordt verricht.

35. **Postalia** verwijst verder naar contacten met BELparcel in mei 2024 waarin zou zijn meegedeeld dat geen kennisgeving vereist is indien de activiteiten beperkt blijven tot "first mile".
36. Het **BIPT** stelt vast dat deze communicatie geen formele juridische kwalificatie van de activiteiten van Postalia inhield. Bovendien heeft Postalia op basis van die communicatie en op basis van haar interpretatie van de BELparcel website zichzelf gekwalificeerd als uitsluitend first-mile operator, terwijl uit haar contractuele verbintenissen, haar algemene voorwaarden en de wijze waarop zij haar dienstverlening organiseert blijkt dat zij aan haar klanten een ruimere logistieke en distributiedienst aanbiedt.
37. Het BIPT merkt daarnaast op dat Postalia, ondanks twee herinneringsbrieven van het BIPT van 8 april 2025 en 30 oktober 2025 (na het contact met BELparcel), geen inhoudelijke reactie heeft verstrekt waarin zij haar huidige juridische interpretatie uiteenzette. Indien Postalia werkelijk van oordeel was dat haar activiteiten uitsluitend first-mileactiviteiten betroffen, lag het voor de hand dat zij dit reeds naar aanleiding van deze herinneringen aan het BIPT zou hebben meegedeeld. Dat gebeurde evenwel niet.
38. **Postalia** verwijst vervolgens naar het advies van het BIPT van 11 februari 2026 over de beoordeling en vereenvoudiging van de Pakjeswet en leidt daaruit af dat het BIPT zelf onzeker zou zijn over de invulling van het begrip "pakketdistributiedienst". Volgens Postalia zou het dan ook bevreemdend zijn dat het BIPT administratieve boetes oplegt in een dossier waarin precies deze interpretatie ter discussie staat.
39. Het **BIPT** kan deze argumentatie niet volgen. Postalia berust op een onjuiste lezing van het voormelde advies. De opmerkingen die daarin worden geformuleerd hebben geen betrekking op de interpretatie van het begrip "distributie" of op de kwalificatie van ondernemingen zoals Postalia als aanbieder van een pakketdistributiedienst. Het advies heeft uitsluitend betrekking op het te ruime toepassingsgebied van de Postwet ten aanzien van ondernemingen die uitsluitend hun eigen goederen leveren, in het bijzonder e-commerceondernemingen die door de huidige formulering van de uitzondering inzake zelfbezorging eveneens onder het toepassingsgebied van de wet kunnen vallen.
40. De aanbeveling van het BIPT strekt er bijgevolg toe het toepassingsgebied van de uitzondering inzake zelfbezorging te verduidelijken, zodat ondernemingen die uitsluitend hun eigen goederen distribueren niet onbedoeld onder de kennisgevingsplicht van artikel 6/1 van de Postwet zouden vallen. Dit staat volledig los van de situatie van Postalia, die onbetwistbaar pakketdistributiediensten aanbiedt voor rekening van derden. Zelfs indien de aanbevelingen uit het voormelde advies integraal door de wetgever zouden worden

²⁵ Art. 3 §1, 2° van de Postwet; Art. 43 ter, §4 van de Wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

overgenomen, zou dit geen invloed hebben op de kwalificatie van Postalia Belgium als aanbieder van een pakketdistributiedienst in de zin van artikel 6/1 van de Postwet.

41. Het feit dat het BIPT de wetgever aanbeveelt bepaalde begrippen of uitzonderingen nader te preciseren, betekent bovendien niet dat de huidige wettelijke bepalingen onduidelijk of onuitvoerbaar zouden zijn. Zolang de wet niet is gewijzigd, is het BIPT gehouden de Postwet toe te passen overeenkomstig haar tekst, de parlementaire voorbereiding en de toepasselijke rechtspraak.

4.2. Conclusie van het BIPT

42. Uit het voorgaande blijkt dat Postalia een aanbieder van een pakketdistributiedienst in België is.
43. Het BIPT stelt vast dat Postalia onder het toepassingsgebied van artikel 6/1 van de Postwet valt en dat zij tot 20 februari 2026 nog geen kennisgeving bij het BIPT had verricht en dus dit artikel schond.

5. Opleggen van een boete

5.1. Noodzaak om een boete op te leggen

5.1.1. Standpunt van het BIPT in het ontwerpbesluit

44. Het BIPT is van oordeel dat het opleggen van een administratieve boete aan Postalia gerechtvaardigd is gelet op de grief.
45. De afwezigheid van een boete zou het signaal geven dat de Postwet zomaar niet nageleefd kan worden zonder dat de aanbieder van pakketdistributiediensten hiervoor gestraft wordt. Het is onaanvaardbaar dat een aanbieder eerst de Postwet overtreedt en vervolgens aan elke sanctie zou ontsnappen, van zodra hij de nodige maatregelen neemt pas nadat het BIPT hem heeft gewezen op die overtreding.
46. Bovendien leidt de inbreuk tot oneerlijke concurrentie. Het aanbieden van een pakketdistributiedienst kan pas aangevat worden na een kennisgeving, waaraan Postalia door illegaal te opereren, niet voldoet en waarmee zij zich een concurrentievoordeel verzekert ten opzichte van andere marktspelers die zich wel conformeren, vanuit zowel een economisch als operationeel standpunt, hetgeen in strijd is met de bepalingen van de wetgeving voor de sector.

5.1.2. Schriftelijke en mondelinge opmerkingen van Postalia

47. **Postalia** is van mening dat er geen noodzaak bestaat tot bestraffing, aangezien er geen overtreding kan worden vastgesteld.

48. Het **BIPT** kan deze redenering niet volgen. Zoals uiteengezet in dit besluit is het BIPT van oordeel dat Postalia kwalificeert als aanbieder van een pakketdistributiedienst in de zin van artikel 6/1 van de Postwet en bijgevolg onderworpen is aan de daarin opgenomen kennisgevingsplicht.

5.2. Berekening van het bedrag van de boete

5.2.1. Principes en maximaal bedrag

49. Artikel 21, § 1, van de Wet m.b.t. het statuut van het BIPT bevat de volgende principes: "*De aldus vastgestelde sancties zijn passend, doeltreffend, evenredig en ontmoedigend.*" Hetzelfde artikel legt de plafonds vast voor het bedrag van de boetes. Deze wet verduidelijkt dus niet de werkwijze en criteria die het BIPT moet hanteren om die boetes te berekenen. Onder die principes en die plafonds, hangt de bepaling van het bedrag van de boete dan ook af van de discretionaire bevoegdheid van het BIPT.
50. De hoogte van de boete wordt bepaald aan de hand van de richtsnoeren die het BIPT hiervoor heeft opgesteld in zijn mededeling van 31 maart 2020 betreffende richtsnoeren voor de berekening van het bedrag van de administratieve boetes die door het BIPT worden opgelegd (hierna: "Boete Richtsnoeren").
51. De boetes zijn enerzijds bedoeld om een gepaste reactie te geven op het niet-naleven van reglementering en anderzijds om een ontradend effect te hebben. Het gaat hier niet om een slachtoffer te vergoeden voor het onregelmatige gedrag. Het afschrikkingseffect is tweeledig: het is zaak om de overtreder aan te moedigen om de overtreding niet meer te plegen (specifiek afschrikkingseffect) en om derden aan te zetten om de overtreding (of een gelijkaardige overtreding) niet te plegen (algemeen afschrikkingseffect).
52. Krachtens het evenredigheidsbeginsel moet het bedrag van de boete voldoende hoog zijn om de nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken zonder verder te gaan dan wat nodig is om deze doelstellingen te halen.
53. In dit dossier is het maximumbedrag van de boete "maximaal 5 % van de geconsolideerde omzet van de overtreder, vóór belastingen en exclusief btw, gedurende het jongste volledige boekjaar in de sector voor elektronische communicatie of voor postdiensten in België" (krachtens artikel 21, § 5, 2°, van de Wet m.b.t. het statuut van het BIPT). Het meest recente volledige boekjaar dat voor het BIPT bekend is, is boekjaar 2024.
54. Het BIPT detailleert in de volgende paragrafen de elementen waarmee het rekening heeft gehouden voor de berekening van het bedrag van de boete.

5.2.2. Omzet op de betrokken markt

5.2.2.1. Standpunt van het BIPT

55. De eerste fase bij de berekening van het basisboetebedrag bestaat er in het omzetcijfer van de overtreder te bepalen op de betrokken relevante markt. Het BIPT acht het gepast om rekening te houden met de jaarlijkse omzet die de overtreder verwezenlijkt op de markt

waarop de overtreding werd begaan en, desgevallend, op de markt(en) waarop de gevolgen van de overtreding zich laten voelen ("relevante omzet").

56. Voor deze fase weerhoudt het BIPT, de relevante omzet op de betrokken markt van [vertrouwelijk] EUR van Postalia. Dit op basis van de omzetcijfers die Postalia op 11 mei 2026 heeft overgemaakt aangaande het jaar 2024.

5.2.3. Duur van de overtreding

5.2.3.1. Standpunt van het BIPT in het ontwerpbesluit

57. De tweede stap van de berekening van het basisbedrag bestaat erin de duur van de overtreding te bepalen.
58. Artikel 6/1 van de Postwet moest ten laatste op 1 mei 2024 nageleefd worden overeenkomstig artikel 11 juncto 22, §6 van de wet houdende diverse bepalingen met het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden van de postpakketbezorgers.
59. Het BIPT is van oordeel dat de niet-naleving door Postalia van artikel 6/1 van de Postwet startte op 1 mei 2024, zijnde de datum van inwerkingtreding van deze bepaling. Vanaf die datum mocht het aanbieden van een pakketdistributiedienst in België enkel worden aangevat of voortgezet na voorafgaande kennisgeving aan het BIPT. Postalia werd bovendien vóór deze inwerkingtreding op de hoogte gebracht van de nieuwe verplichting, zodat zij vanaf 1 mei 2024 redelijkerwijze geacht werd haar activiteiten aan deze wettelijke vereiste aan te passen.
60. De duurtijd van de inbreukperiode volgt uit de vastgestelde feiten. In dit dossier betekent dit dus dat de inbreuk op artikel 6/1 van de Postwet startte op 1 mei 2024 en op 20 februari 2026 beëindigd werd. Voor de berekening van de boete stopt het BIPT de termijn op 1/02/2026 (periode van 1 jaar en 9 maanden).
61. Overeenkomstig de besluitvormingspraktijk van het BIPT wat betreft het opleggen van boetes wordt het omzetcijfer vermenigvuldigd met het aantal jaren dat aan de overtreding werd deelgenomen om rekening te houden met de duur van de overtreding.²⁶ Voor de berekening weerhoudt het BIPT een overtredingsduur van 1 jaar en 9 maanden, wat overeenstemt met een factor van 1.75.
62. Het BIPT vermenigvuldigt het hoger bekomen bedrag van [vertrouwelijk] EUR met de factor 1.75 (duurtijd van de overtreding) met als resultaat [vertrouwelijk] EUR.

5.2.4. De ernst van de inbreuk

5.2.4.1. Standpunt van het BIPT in het ontwerpbesluit

²⁶ BIPT, [*Mededeling betreffende richtsnoeren voor de berekening van het bedrag van de administratieve boetes die door het BIPT worden opgelegd*](#), 31 maart 2020; Eerder boetebesluiten van het BIPT.

63. De derde stap van de berekening van het basisbedrag bestaat erin een percentage te bepalen dat de ernst van de overtreding weergeeft. De ernst van de overtreding kan licht, gemiddeld, ernstig of zeer ernstig zijn.
64. Het BIPT beoordeelt de graad van ernst van de overtreding geval per geval voor elk type van overtreding, rekening houdend met de aard van de overtreding en de werkelijke en/of mogelijke impact ervan op de regelgevende doelstellingen²⁷.
65. In geval van een beperkte schending van één van de doelstellingen in kwestie of een schending van een louter administratieve verplichting, kunnen we spreken van een lichte overtreding. In geval van schending van verscheidene doelstellingen, kan deze schending als een gemiddelde tot ernstige overtreding worden beschouwd. Een beduidende schending van een doelstelling kan daarentegen een zeer ernstige overtreding vormen. De overtreding is des te meer ernstig indien ze een beduidende schending vormt van verscheidene doelstellingen. Bij het onderzoek van de werkelijke en/of mogelijke impact van de overtreding op deze doelstellingen, houdt het BIPT rekening met de relevante omstandigheden van het beschouwde geval. De graad van ernst varieert in principe tussen 0% en 5% van de relevante omzet.
66. De inbreuk die Postalia pleegt, ondermijnt een administratieve verplichting van de Postwet. De formaliteiten van de kennisgeving als aanbieder van postdiensten zijn relatief eenvoudig. Het weigeren de regelgeving toe te passen ondermijnt de goede werking van de overheid, in het bijzonder van de autoriteiten die door de wetgever belast zijn met het toezicht op de naleving (BIPT) en de autoriteiten die deze gegevens gebruiken voor verwerkingen en controles betreffende hun bevoegdheden voor de sociale en economische verplichtingen van de Postwet (FOD economie, FOD WASO, RSZ).
67. Tevens heeft de niet-nakoming een beperkte invloed op de transparantie ten aanzien van derden. Bij een ontvankelijke kennisgeving wordt de onderneming opgenomen in de lijst op de website 'Belparcel' en wordt de onderneming vermeld in de kruispuntbank van ondernemingen met de hoedanigheid van aanbieder van postdiensten. Doordat de onderneming niet is opgenomen in beide publieke databanken, geeft dit niet enkel een vertekend beeld weer van de activiteiten ten aanzien van derden, maar zijn hierdoor ook de verantwoordelijkheden en aansprakelijkheden onduidelijk.
68. Gelet op de schending van artikel 6/1 van de Postwet en zijn belang, kwalificeert het BIPT de overtreding als een lichte overtreding en weerhoudt het een percentage van [vertrouwelijk]%. Het basisbedrag wordt hierdoor in deze fase gebracht op [vertrouwelijk] EUR, zijnde [vertrouwelijk]% van [vertrouwelijk] EUR.

5.2.4.2. Schriftelijke en mondelinge opmerkingen van Postalia en reactie van het BIPT

69. Postalia is van mening dat er geen ernst bestaat, aangezien er geen overtreding kan worden vastgesteld.

²⁷ Deze regelgevende doelstellingen zijn onder andere de bevordering of het behoud van de concurrentie, de bevordering van de belangen van de eindgebruiker, het stimuleren van de economie, de bescherming van het openbare belang, de bevordering van het doeltreffend beheer van schaarse middelen (spectrum), etc.

5.2.5. Conclusie betreffende de berekening van het basisbedrag van de boete

70. Samenvattend berekent het BIPT het basisbedrag van de boete als volgt:

Relevante omzet (€)	Duur	Ernst percentage	Totaal €
[vertrouwelijk]	1 jaar en 9 maanden	[vertrouwelijk]%	9.839,42

71. Het totale basisbedrag van de boete bedraagt derhalve 9.839,42 EUR. Het BIPT rondt dit bedrag af naar 9.840 EUR.

5.3. Verzwarende en verzachtende omstandigheden

72. Verder acht het BIPT het gepast en evenredig om het basisbedrag aan te passen naargelang het concrete gedrag van de overtreder, rekening houdend met de verzwarende en/of verzachtende omstandigheden die het basisbedrag van de boete respectievelijk kunnen verhogen en/of verlagen.

73. Postalia voert aan dat zij op 20 februari 2026 alsnog de kennisgeving bedoeld in artikel 6/1 van de Postwet heeft verricht. Het BIPT beschouwt deze regularisatie niet als een verzachtende omstandigheid. De kennisgeving werd immers pas verricht nadat het ontwerpbesluit was betekend en nadat een inbreukprocedure was opgestart. Bovendien heeft Postalia zelf uitdrukkelijk verklaard dat de kennisgeving niet mag worden geïnterpreteerd als een erkenning van de toepasselijkheid van artikel 6/1 van de Postwet of als een schulderkenning. In haar schriftelijke opmerkingen stelt Postalia dat zij de kennisgeving heeft verricht "hoewel zij daartoe wettelijk niet verplicht is" en dat deze uitsluitend werd gedaan "om de escalatie van de situatie te vermijden". Hieruit blijkt dat de kennisgeving niet voortvloeit uit een spontane bereidheid om de regelgeving na te leven of uit een erkenning van de toepasselijkheid van de Postwet op haar activiteiten, maar uit een procedurele keuze in het kader van het lopende geschil met het BIPT. Onder deze omstandigheden kan de verrichte kennisgeving niet worden beschouwd als een verzachtende omstandigheid die een vermindering van de boete rechtvaardigt.

74. Postalia verwijst eveneens naar contacten met BELparcel waarin werd meegedeeld dat geen kennisgeving vereist is indien de activiteiten beperkt blijven tot "first-mile"-activiteiten. Ook dit element kan niet als verzachtende omstandigheid worden aangemerkt. De communicatie met BELparcel hield geen formele juridische kwalificatie van de activiteiten van Postalia in. Bovendien heeft het BIPT na deze communicatie nog twee herinneringsbrieven verstuurd waarin Postalia uitdrukkelijk werd gewezen op haar verplichtingen. Postalia heeft op geen van beide brieven inhoudelijk gereageerd en heeft evenmin haar standpunt toegelicht. Indien zij daadwerkelijk van mening was dat de eerdere communicatie met BELparcel haar activiteiten buiten het toepassingsgebied van artikel 6/1 plaatste, lag het voor de hand dat zij dit minstens naar aanleiding van deze herinneringen zou hebben meegedeeld.

75. Het BIPT heeft de overige verzwarende en verzachtende omstandigheden in zijn boeterichtsnoeren in overweging genomen en is van oordeel dat deze niet in aanmerking genomen moeten worden in dit dossier.²⁸
76. Het BIPT stelt bijgevolg geen verzwarende noch verzachtende omstandigheden vast die een aanpassing van het basisbedrag van de boete rechtvaardigen.

6. Besluit

77. Het BIPT:
- 77.1. stelt dat Postalia Belgium artikel 6/1 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten heeft overtreden;
- 77.2. legt Postalia Belgium hiervoor een administratieve boete van 9.840 euro op. De administratieve boete dient betaald te worden binnen de volgende termijn:
- i. zonder vordering tot nietigverklaring tegen het besluit voor het Marktenhof, ten laatste binnen een termijn van 10 dagen te rekenen vanaf de dag volgend op het einde van de termijn om de vordering in te stellen;
 - ii. bij het instellen van een dergelijke vordering, ten laatste binnen een termijn van 10 dagen te rekenen vanaf de uitspraak van het arrest van het hof over de inhoud van de vordering;
- 77.3. De overtreder moet het betaalbewijs onverwijld tot het BIPT richten.

7. Beroepsmogelijkheden

Overeenkomstig artikel 2, § 1 van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector hebt u de mogelijkheid om tegen dit besluit beroep in te stellen bij het Marktenhof, Poelaertplein 1, B-1000 Brussel. Het beroep wordt, op straffe van onontvankelijkheid die ambtshalve wordt uitgesproken, ingesteld door middel van een ondertekend verzoekschrift, waarbij het aangevochten besluit is bijgevoegd en dat wordt ingediend ter griffie van het hof van beroep van Brussel binnen een termijn van zestig dagen na de kennisgeving van het besluit of bij gebreke aan een kennisgeving, na de publicatie van het besluit of bij gebreke aan een publicatie, na de kennisname van het besluit.

Het verzoekschrift bevat op straffe van nietigheid de vermeldingen vereist door artikel 2, § 2, van de wet van 17 januari 2003 betreffende de rechtsmiddelen en de geschillenbehandeling naar aanleiding van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector. Indien het verzoekschrift elementen bevat die u als vertrouwelijk beschouwt, dan moet u dat uitdrukkelijk aangeven en op straffe van nietigheid, een

²⁸ BIPT, [*Mededeling betreffende richtsnoeren voor de berekening van het bedrag van de administratieve boetes die door het BIPT worden opgelegd*](#), 31 maart 2020.

niet-vertrouwelijke versie van dat verzoekschrift indienen. Het Instituut publiceert op zijn website het verzoekschrift dat door de griffie van het gerecht genotificeerd is. Elke belanghebbende partij kan in de zaak tussenkomen binnen dertig dagen na deze publicatie.

Bernardo Herman
Lid van de Raad

Peggy Valcke
Lid van de Raad

Stefaan Vyverman
Lid van de Raad

Michel Van Bellinghen
Voorzitter van de Raad